

Arrest

nr. 267 565 van 31 januari 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. VANBRABANT
Beringsesteeweg 51
3971 HEPPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 1 oktober 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 9 september 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 november 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 januari 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat C. VANBRABANT en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart afkomstig te zijn uit Mashad en over de Iraanse nationaliteit te beschikken. Toen u tweeënehalf jaar oud was, scheidten uw ouders. Uw vader hertrouwde en u trok in bij hem toen u vijf jaar oud was. De familie van uw stiefmoeder was zeer religieus. Uw stiefmoeder was jaloers op u, sloeg u en toen u wat ouder was, maakte ze u zwart bij uw vader waardoor hij zich tegen u keerde. Op uw veertiende of vijftiende liet uw vader u achter in de jungle waarna u begon te twijfelen aan de islam en op andere manieren naar God begon te zoeken. U begon zaken op te zoeken over de islam en Mohammed. Op uw achttiende verliet u Mashad en ging u bij uw moeder in Teheran wonen. Van zodra

u verhuisd was, begon u de islamitische regels minder en minder te volgen. Dat proces duurde twee jaar totdat u volledig stopte de regels van de islam te volgen. Tussen uw 21ste en 23ste stopte u vervolgens volledig in de islam en God te geloven. Hoewel u niet langer in de islam geloofde, zette u een masker op voor de andere moslims en deed u uitschijnen dat u nog steeds gelovig was zodat u in de Iraanse maatschappij verder kon leven. Twee jaar later vond u uw geloof in God terug. Op uw 25ste of 26ste kreeg u vervolgens interesse in andere religies, maar u deed hier verder niets mee omdat u angst had van het regime.

U voelde zich onderdrukt door de islam, de politiek en de maatschappij in het algemeen en uw echtgenote had u verlaten voor iemand anders. Door dit alles wou u ergens anders een nieuw leven beginnen en op zoek gaan naar God. In Iran kon dat immers niet. Op 17/07/1397 (= 9 oktober 2018 in de Gregoriaanse kalender) reisde u op legale wijze per vliegtuig naar Servië. Na een maand stak u de grens met Bosnië over. Anderhalve maand nadat u in Bosnië was aangekomen, leerde u J. K. (...) kennen. Hij zag dat u Iraniër was en nodigde u uit bij hem. In december 2018, twee weken nadat u hem had leren kennen begon hij tegen u te prediken. Hij stuurde u een spraakbericht door over een vrouw die getuigde over haar bekering en hoe haar leven hierdoor veranderd was. U vroeg J. (...) of hij christen was, wat hij bevestigde. Hierop begon u door te vragen en zag u in dat dit precies was waar u al die tijd naar gezocht had. Een week na dat eerste gesprek besliste u zich te bekeren. In Bosnië had u bijeenkomsten met andere gelovigen op woensdagen en op zondagen. Wanneer er gezongen werd, verzorgde u de begeleiding met de gitaar. Na negen maanden in Bosnië verbleven te hebben reisde u door naar België, waar u begin augustus 2019 aankwam. Op 14 augustus 2019 diende u een verzoek om internationale bescherming in België in. Eenmaal aangekomen in België begon u naar 'The City of the Living God' te gaan in Brussel en Turnhout. Op dinsdagen gaf u gitaarlessen aan de kinderen zodat ze de gebeden kunnen begeleiden. Op donderdag volgde u Bijbelstudies en op zondag ging u naar de mis. Op 24 november 2019 werd u gedoopt. Rond januari 2020 lichtte u uw moeder in dat u bekeerd was. Rond april 2020 vertelde u het ook aan uw vader. Rond augustus 2020 begon u tegen beiden te prediken. Uw moeder verklaart in Jezus te geloven, maar daar blijft het bij. U weet zelf niet of u het etiket christen op uw moeder zou plakken. U heeft het verlossingsgebed voor uw vader opgezegd, maar u weet niet of hij gelooft. Uw vader heeft tegen uw stiefmoeder verteld dat u christen geworden bent. Na uw vertrek uit Iran werd de tante van uw ex-vrouw opgebeld met de vraag om informatie over u. Ook uw moeder werd eenmaal gecontacteerd met de melding dat uw bankrekeningen geblokkeerd zijn en dat u daar moest komen om te zien wat het probleem was. U vermoedt dat het om de Iraanse autoriteiten gaat die u in het vizier hebben. Bij een terugkeer naar Iran vreest u voor uw leven omwille van uw bekering tot het christendom.

Ter staving van uw identiteit en uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: kopieën van uw shenasnameh (geboorteboekje) en die van uw ex-vrouw, vader, moeder, grootmoeder, stiefbroer en stiefzus; een kopie van uw kart-e-melli (identiteitskaart), die van uw ex-vrouw en die van uw stiefmoeder; een kopie van een bladzijde met extra identiteitsgegevens van uw stiefmoeder; een kopie van uw legerkaart; een kopie van uw scheidingsakte; een foto van uw ex-vrouw met haar nieuwe man en schoonfamilie; foto's van uw nonkel H. (...) die werkzaam is bij de speciale ordediensten; foto's van uw nonkel Me. (...) die werkzaam is bij de luchtmacht en tevens Koranzanger is; foto's van uw nonkel Mo. (...) die werkzaam is bij de Basij; twee video's en enkele foto's van de christelijke bijeenkomsten die u had in het kamp in Bosnië; foto's van u en J. (...) in Bosnië; een email van J. (...) waarin hij getuigt over uw bekering en geloofsactiviteiten in Bosnië, met name dat het verlossingsgebed aan u voorgelezen werd in december 2018, dat u aan vieringen op zondag, gebedsmomenten op woensdag en Bijbelstudie op andere dagen deelnam, en dat u de vieringen begeleidde met de gitaar; een kopie van de Duitse verblijfstitel van J. (...); drie attesten van de Kerk in Turnhout opgesteld door pastoor H. M. (...) op 19 augustus 2019, 10 september 2020 en 10 januari 2021 waarin staat dat u sinds augustus 2019 naar de kerk gaat, er gedoopt bent op 24 november 2019 en een enorme steun bent geweest voor de pastoor; een doopcertificaat waarop staat dat u op 24 november 2019 gedoopt bent; een foto van uw doop; foto's van de gitaarlessen die u in de kerk geeft; een video van uzelf die met de gitaar liederen begeleidt in de kerk en algemene foto's van in de kerk; en opmerkingen aangaande de notities van het persoonlijk onderhoud van 21 april 2021 waarin u onder meer de tijdslijn van het vertellen en prediken tegen uw ouders verduidelijkt en aangeeft dat u op het einde van het tweede persoonlijk onderhoud uw concentratie begon te verliezen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen en alle elementen in uw administratief dossier in uw hoofde niet kan worden besloten dat er een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging bestaat zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u verklaarde gelogen te hebben tijdens uw eerste onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), dat u daarbij een relaas verzon waarbij u zogenaamd een vrees had om Iran te ontvluchten en dat u ook een valse vluchtweg verzon op aangeven van andere mensen. Dat u op heden niet meer weet welk verhaal u toen verzonnen heeft, verandert daar niets aan (CGVS I, p. 2-3; CGVS II, p. 3). Het loutere feit dat u in een eerder stadium van uw asielprocedure valse verklaringen aflegde over uw persoonlijke situatie noopt ertoe de geloofwaardigheid van uw verdere verklaringen ook in vraag te stellen.

Vervolgens dient er opgemerkt te worden dat van een verzoeker die beweert zich te hebben bekeerd, verwacht kan worden dat hij kan uiteenzetten om welke reden en op welke wijze het proces van bekering is geschied, alsook wat de persoonlijke betekenis van de bekering of van de nieuwe geloofsovertuiging inhoudt. De verzoeker moet gedetailleerde verklaringen kunnen afleggen van zijn algemene kennis van de geloofsleer en de geloofspraktijk en, indien van toepassing, van zijn kennis van de kerkgang en de evangeliseringsactiviteiten. Dit geldt des te meer wanneer de verzoeker afkomstig is uit een land waar de bekering tot een andere dan de in het land algemeen gangbare geloofsovertuiging, strafbaar en maatschappelijk niet aanvaardbaar is, daar een bekering in die omstandigheden ingrijpende en verstreckende gevolgen heeft voor de verzoeker. Uw verklaringen over uw bekering zijn in het licht van voorgaande echter ontoereikend.

Verskillende gebeurtenissen tijdens uw jeugd hebben ervoor gezorgd dat u langzaam vragen begon te stellen bij de islam. Nadat u op uw achttiende bij uw moeder in Teheran ingetrokken was, begon u de islam minder te praktiseren totdat u in het geheel stopte en zelfs stopte met in God te geloven rond uw 21ste. U verklaart zelf dat dit een proces van meerdere jaren was (CGVS I, p. 9-13; CGVS II, p. 6). Het duurde ook twee jaar vooraleer u terug in God begon te geloven en daarna duurde het nog totdat u ergens tussen de 25 en 27 jaar oud was vooraleer u enige interesse in andere religies begon te krijgen – waar u overigens niets mee deed (CGVS I, p. 13; CGVS II, p. 7). U verklaarde tevens dat u, om onderzoek te doen naar andere religies, tijd nodig had. U moest dit immers goed kunnen onderzoeken en bestuderen zodat u te weten zou komen welke religie de echte waarheid bevat (CGVS II, p. 9). Dat u reeds een week nadat u voor het eerst over het christendom hoorde van J. (...) al besloot zich te bekeren (CGVS I, p. 24; CGVS II, p. 11), is dan ook geenszins geloofwaardig. Dat u zich dermate snel heeft bekeerd tot een andere godsdienst, roept zeer ernstige vraagtekens op. Een vrijwillige en overtuigde bekering van de islam naar het christendom is een zeer ingrijpende en fundamentele gebeurtenis. Men kan verwachten dat er aan deze bekering een ruime mate aan reflectie en studie vooraf is gegaan zoals dit het geval was voor het afwijzen van de islam. Dit geldt des te meer aangezien u voorafgaand aan uw bekering nog nooit uit een Bijbel gelezen had (CGVS II, p. 17) en geen onderzoek deed naar wat J. (...) u verteld had (CGVS II, p. 13). Niet enkel is de snelheid waarmee u bekeerde tot het christendom weinig geloofwaardig, ook uw houding op het moment van uw bekering is problematisch en getuigt niet van een oprechte bekering. Dat een eenvoudige 'voicebook' en J. (...) die over zijn eigen leven vertelt al genoeg waren voor u om onmiddellijk te besluiten zich te bekeren en dat daarmee alle vragen die u over God had beantwoord waren (CGVS I, p. 24; CGVS II, p. 10-12), kan maar weinig overtuigen. U verklaarde immers dat u op het moment van uw bekering nog niet kon geloven dat Jezus een God was; voor u was hij nog steeds een profeet. Het duurde naar eigen zeggen nog twee of drie maanden vooraleer die twijfels rond Jezus weggenomen waren (CGVS II, p. 12-13). Bovendien verklaarde u dat om onderzoek te doen naar het christendom u zich eigenlijk al moest bekeren en dat, als dit niet overeenkwam met wat u in uw hart had, u het zou opgeven (CGVS II, p. 13-14). Geconfronteerd met het feit dat u zich al na een week bekeerde zonder onderzoek gedaan te hebben nadat u zelf aangegeven had dat u tijd nodig had om andere religies te verkennen, verklaarde u dat u enkel J. (...) als bron had en zich wel zou bekeren om te zien of het christendom iets voor u was (CGVS II, p. 24). Een dergelijke houding ten aanzien van het christendom en uw bekering tot het christendom is niet alleen weinig kritisch, maar u geeft ook aan dat u op het moment dat u zich bekeerde nog niet geloofde in kernelementen van het christendom. Bijgevolg wijst dit niet op een oprechte bekering, maar wel op een bekering die door achterliggende, opportunistische bedoelingen tot stand kwam.

Van iemand die een dergelijke ingrijpende en risicovolle beslissing neemt, kan overigens een hoge mate van interesse en toewijding worden verwacht tegenover de nieuw gekozen godsdienst. In uw geval kan een dergelijke houding echter niet worden teruggevonden (cfr. supra). Bovendien heeft u een opvallend

gebrekkige kennis over de persoon die u introduceerde tot het christendom. Zo zou J. (...) u in Bosnië geïntroduceerd hebben tot het christendom en was het de getuigenis over zijn eigen leven die u overtuigde zich te bekeren (CGVS I, p. 24; CGVS II, p. 11-12). Desondanks heeft u geen kennis over diens bekering. Zo weet u niet welke redenen J. (...) noch zijn vrouw hadden om zich tot het christendom te bekeren, u weet niet hoe zijn bekering eraan toe is gegaan noch hoe hij in contact gekomen is met het christendom (CGVS II, p. 14). Dat u dergelijke zaken niet weet ondanks het feit dat zijn getuigenis u overhaalde om zich te bekeren, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw bekering nog verder.

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u zich bekeerd heeft tot het christendom. Bijgevolg kan er evenmin nog enig geloof gehecht worden aan de problemen die u naar aanleiding van uw beweerde bekering ondervonden heeft, met name dat uw stiefmoeder en streng religieuze familie, van wie meerdere leden voor de Iraanse autoriteiten werken, en de Iraanse autoriteiten zelf op de hoogte zijn van uw bekering.

Dat er hieraan geen geloof gehecht kan worden blijkt bovendien uit een aantal niet aannemelijke elementen in uw verklaringen aangaande uw problemen. U had in het verleden geen al te makkelijke relatie met uw vader (CGVS I, p. 11) en u verklaarde tevens dat hij niets van religie moest weten (CGVS II, p. 4), bovendien kwam uw stiefmoeder uit een streng religieuze familie (CGVS I, p. 10). Gelet op het risico dat u zou lopen, is het in de door u geschetste familiale context dan ook weinig aannemelijk dat u uw vader op de hoogte zou stellen van uw bekering. Bovendien is het niet aannemelijk dat uw vader uw stiefmoeder op de hoogte gesteld heeft van uw bekering, gelet op haar radicaal religieuze achtergrond en die van haar familie. U verklaarde bovendien dat zij niet met elkaar overeenkomen en dat uw vader ook niet met zijn schoonfamilie overeenkomt (CGVS II, p. 3-4). Hiermee geconfronteerd verklaarde u niet te weten waarom uw vader het aan uw stiefmoeder vertelde en dat het uw plicht als christen was om te prediken tegen uw vader en u dat ook zou doen tegen uw stiefmoeder ondanks haar familieleden die bij de autoriteiten werken (CGVS II, p. 22-23). Dergelijke verklaringen getuigen van onbezonnen gedrag die maar weinig kunnen overtuigen. Zelfs als uw vader uw stiefmoeder hiervan op de hoogte zou gebracht hebben, dan nog is het niet aannemelijk dat zij dit aan haar familie zou doorvertellen. Hoewel jullie in het verleden een problematische relatie hebben gehad (CGVS I, p. 10-11), blijkt uit jullie huidige contact dat jullie normaal met elkaar omgaan, jullie begroeten elkaar en vragen hoe het met elkaar gaat (CGVS I, p. 4-5). Het is ook bijzonder vreemd dat u tijdens uw tweede onderhoud verklaarde dat u uw stiefmoeder niet meer gesproken heeft nadat u uw vader predikte (CGVS II, p. 22) - dus sinds augustus 2020 (document 26) - maar dat u tijdens uw eerste onderhoud op het CGVS op 15 januari 2021 wel verklaarde haar twee weken daarvoor nog kort gesproken te hebben (CGVS I, p. 6).

Gelet op voorgaande elementen kan er aan het telefoontje naar uw vader en aan het feit dat uw stiefmoeder op deze manier op de hoogte kwam van uw bekering geen enkel geloof meer gehecht worden.

Dat aan uw bekering en uw problemen geen geloof kan worden gehecht, vormt bovendien een ernstige negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van uw religieuze engagement na uw beweerde bekering, ter staving waarvan u drie attesten van de kerk in Turnhout, een doopcertificaat, een email van J. (...) aangaande uw bekering, en enkele foto's en video's neerlegde van uw activiteiten in Bosnië en België. Gezien uw kerkbezoek voortvloeit uit uw bekering, daar waar deze bekering niet geloofwaardig is, kan er aan uw beweegredenen om in België naar de kerk te gaan geen enkel geloof gehecht worden. Het CGVS betwist niet dat u in België verschillende christelijke bijeenkomsten bijgewoond heeft, maar dit blijkt dan ook louter omwille van opportunistische redenen te zijn. Uw kerkbezoek in België toont bijgevolg de oprechtheid van uw bekering niet aan, aangezien duidelijk is dat deze beleving van uw nieuwe geloofsovertuiging in België er louter toe strekt op deze basis de vluchtelingenstatus te kunnen verwerven. De door u neergelegde attesten, doopcertificaat, email, de foto's van uw geloofsactiviteiten en de video's getuigen dus louter van een formele bekering en niet van een werkelijke verinnerlijkte bekering.

Uw activiteiten op sociale media – u verklaarde een facebookprofiel en telegramkanaal te bezitten en er de christelijke boodschap over te brengen aan anderen (CGVS I, p. 14 en 16) – doen aan voorgaande vaststellingen betreffende het onoprechte karakter van uw geloofsbelijdenis geen afbreuk. Immers, gelet op uw ongeloofwaardige bekering tot het christendom en bijgevolg het onoprechte karakter van uw facebookposts en telegramposts, blijkt uit niets dat het voor u onoverkomelijk zou zijn om bij terugkeer naar Iran de christelijke inhoud van uw sociale media uit te wissen.

Betreffende de door u in België uitgevoerde geloofsactiviteiten kan nog worden toegevoegd dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Het zijn personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit evenwel, zoals hierboven is gebleken, niet aannemelijk gemaakt – en personen met geloofwaardige

bekeringsactiviteiten - uw bekering tot het christendom is echter niet oprecht waardoor uit niets blijkt dat u zich bij terugkeer als christen zal gedragen -, die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen moet geconcludeerd worden dat u er niet in slaagt aannemelijk te maken dat uw bekering tot het christendom is ingegeven door een werkelijke, verinnerlijkte bekering, noch dat u omwille van uw opportunistische bekering een gegronde vrees voor vervolging of risico op ernstige schade zou lopen bij terugkeer naar Iran.

De informatie waarop het CGVS zich beroept, is als bijlage in kopie toegevoegd aan uw administratief dossier.

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande argumentatie niet ombuigen. Uw identiteit en nationaliteit, alsook uw vrijstelling van de legerdienst, uw burgerlijke staat en uw familiale context staan niet ter discussie. De opmerkingen die u naar aanleiding van uw tweede persoonlijk onderhoud op het Commissariaatgeneraal overmaakte betreffen elementen die de essentie van deze beslissing niet raken en kunnen aldus evenmin een ander licht werpen op wat voorafgaat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van “*de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, met name de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel*”.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad wijst er vooreerst op dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielaanspraak. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en

nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. De Raad stelt vast dat verzoekende partij bij terugkeer naar Iran vreest voor haar leven omwille van haar bekering tot het christendom (notities CGVS d.d. 15/01/2021, p. 22-23).

2.2.4. De Raad wijst erop dat in de bestreden beslissing op uitgebreide wijze wordt vastgesteld dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door verzoekende partij voorgehouden bekering en derhalve evenmin aan de problemen die zij omwille van haar bekering beweert te kennen. In het bijzonder wordt dienaangaande in de bestreden beslissing immers vastgesteld dat (A) verzoekende partij in een eerder stadium van haar asielprocedure valse verklaringen aflegde over haar persoonlijke situatie; (B) haar verklaringen over haar bekering ontoereikend zijn, gelet op het (i) ongeloofwaardige karakter van haar uitermate snelle bekering, met name reeds een week nadat zij voor het eerst over het christendom hoorde van J., (ii) de vaststelling dat uit haar hoofde geen hoge mate van interesse en toewijding blijkt tegenover de nieuw gekozen godsdienst en (iii) haar gebrekkige kennis over de persoon die haar introduceerde tot het christendom (J.); en (C) gelet op voorgaande vaststelling dat geen geloof kan worden gehecht aan haar bekering, ook geen geloof kan worden gehecht aan haar problemen omwille van deze bekering, hetgeen bevestigd wordt door een aantal niet aannemelijke elementen in haar verklaringen aangaande haar problemen. In de bestreden beslissing wordt vervolgens gemotiveerd dat de vaststelling dat aan haar bekering en haar problemen geen geloof kan worden gehecht een ernstige negatieve indicatie vormt voor de geloofwaardigheid van haar religieuze engagement na haar beweerde bekering en dat haar religieuze activiteiten in België duidelijk een opportunistisch karakter hebben. Door verwerende partij wordt vastgesteld dat verzoekende partij niet aannemelijk maakt dat zij omwille van haar (religieuze) activiteiten op sociale media en de door haar in België uitgevoerde geloofsactiviteiten – die een onoprecht en opportunistisch karakter hebben – een gegronde vrees voor vervolging of risico op ernstige schade zou lopen bij terugkeer naar Iran.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen afdoende argumenten aanbrengt die van aard zijn bovenstaande vaststellingen, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en omstandig worden uitgewerkt in de bestreden beslissing, in een ander daglicht te stellen.

2.2.5.1. In verband met de opmerking van verwerende partij dat verzoekende partij in een eerder stadium van haar asielprocedure valse verklaringen aflegde over haar persoonlijke situatie, voert verzoekende partij aan dat zij *“op dat moment niet beter (wist)”* en dat zij *“hier enorm veel spijt van (heeft)”*. Verzoekende partij stelt dat zij *“blindelings het advies (volgde) van zijn lotgenoten omdat hij bang was en zonder enige kennis van zaken wat betreft zulke verhoren”*.

2.2.5.2. De Raad is evenwel van oordeel dat bovenstaande uitleg niet volstaat ter verschoning van haar leugenachtige verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Immers dient erop te worden gewezen dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn verzoek om internationale bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de autoriteiten van het onthaalland vraagt, mag immers worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. De kandidaat-vluchteling dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure (RvS 13 oktober 2005, nr. 150.135). Bovendien werd verzoekende partij er bij de aanvang van haar interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken op gewezen dat zij de waarheid dient te vertellen, dat valse of onjuiste verklaringen tot gevolg kunnen hebben dat haar verzoek om internationale bescherming wordt verworpen en dat zij niet diegenen mag geloven die haar aanraden om feiten toe te voegen, uit te vinden of anders voor te stellen (administratief dossier,

stuk 7, vragenlijst CGVS, 'Voorafgaand advies'). De vaststelling dat verzoekende partij ook na deze raadgevingen niettemin besloot bij de Dienst Vreemdelingenzaken bewust foutieve verklaringen af te leggen omtrent haar persoonlijke situatie, doet dan ook ernstig afbreuk aan de algemene geloofwaardigheid van verzoekende partij.

2.2.6. De Raad stelt vast dat verzoekende partij voor het overige niet de minste poging onderneemt om bovenvermelde vaststellingen, waaruit blijkt dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan haar bekering tot het christendom, noch aan de problemen die zij omwille hiervan zou kennen, *in concreto* te weerleggen dan wel te verklaren. Zij beperkt er zich toe te stellen dat zij niet kan terugkeren naar Iran omwille van haar bekering en het herhalen van haar problemen met haar familie. Het louter herhalen van haar asielrelaas is evenwel niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten (RvS 10 maart 2006, nr. 156.221; RvS 4 januari 2006, nr. 153.278). Integendeel, het komt aan verzoekende partij toe om deze motieven met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar verzoekende partij op voormelde wijze manifest in gebreke blijft. De vaststelling dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan de door haar voorgehouden bekering en aan de problemen die zij omwille hiervan met haar familie zou kennen, blijft dan ook onverminderd overeind.

2.2.7. Verder benadrukt de Raad dat verwerende partij dient te worden bijgetreden in de motivering dat de vaststelling dat aan de voorgehouden bekering van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht, eveneens een ernstige negatieve indicatie vormt voor de geloofwaardigheid van de beweerde (voortgezette) geloofsactiviteiten van verzoekende partij na aankomst in België. Aangezien de bekering van verzoekende partij niet geloofwaardig is, kan er immers aan haar motivatie om in België naar de kerk te gaan ook geen enkel geloof meer gehecht worden en kan er besloten worden dat verzoekende partij hier eerder omwille van opportunistische redenen dan vanuit een oprechte overtuiging naar de kerk gaat.

Waar verzoekende partij in dit verband als bijlage bij haar verzoekschrift een doopcertificaat bijbrengt d.d. 26 november 2019 waarop staat dat zij gedoopt werd op 24 november 2019 (bijlage 5 van het verzoekschrift), wijst de Raad erop dat dit document, dat reeds op het Commissariaat-generaal werd neergelegd door verzoekende partij ter staving van haar asielrelaas (zie administratief dossier, stuk 5, map documenten, doc. 8), reeds in de bestreden beslissing wordt besproken door verwerende partij. In het bijzonder wordt opgemerkt dat de door verzoekende partij bijgebrachte stukken in verband met haar religieuze activiteiten in Bosnië en België, namelijk verschillende attesten, haar doopcertificaat, de e-mail van J. en de foto's en video's van haar geloofsactiviteiten in België, louter getuigen van een formele bekering en niet van een werkelijke verinnerlijkte bekering. Het louter opnieuw neerleggen van haar doopcertificaat is niet van aard om hierop een ander licht te werpen.

De Raad benadrukt dat, ingevolge het volstrekt ongeloofwaardig bevinden van de bekering tot het christendom van verzoekende partij en de hieraan gekoppelde problemen, het gedreven etaleren van de beleving van haar nieuwe geloofsovertuiging in Bosnië en België duidelijk een opportunistisch karakter heeft dat er louter toe strekt op deze basis de vluchtelingenstatus te kunnen verwerven. Het louter benadrukken van haar geloofsbeleving in Bosnië en België doet dan ook geen afbreuk aan het absoluut ongeloofwaardig bevinden van de in hoofde van verzoekende partij voorgehouden asielproblematiek. Door de Raad kan dan ook niet worden aangenomen dat verzoekende partij zich bij een eventuele terugkeer naar Iran zal manifesteren als christenen of dat zij als dusdanig zal worden gezien door haar omgeving.

Inzake de activiteiten van verzoekende partij op sociale media wordt door verwerende partij in de bestreden beslissing nog terecht het volgende gemotiveerd: *"Uw activiteiten op sociale media – u verklaarde een facebookprofiel en telegramkanaal te bezitten en er de christelijke boodschap over te brengen aan anderen (CGVS I, p. 14 en 16) – doen aan voorgaande vaststellingen betreffende het onoprechte karakter van uw geloofsbelijdenis geen afbreuk. Immers, gelet op uw ongeloofwaardige bekering tot het christendom en bijgevolg het onoprechte karakter van uw facebookposts en telegramposts, blijkt uit niets dat het voor u onoverkomelijk zou zijn om bij terugkeer naar Iran de christelijke inhoud van uw sociale media uit te wissen."*

Ten slotte wijst de Raad erop dat in verband met de (onoprechte en opportunistische) geloofsactiviteiten van verzoekende partij na haar aankomst in Europa in de bestreden beslissing nog dienstig verwezen wordt naar de "COI Focus" betreffende "Iran. Behandeling van terugkeerders door hun nationale autoriteiten" van 30 maart 2020 (zie administratief dossier, stuk 6, map landeninformatie, deel 2), waaruit blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale

bescherming schenken en dat ze evenmin veel aandacht hebben voor wat de verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Volgens deze informatie zijn het personen die al een verhoogd risicoprofiel hadden – hetgeen verzoekende partij echter, gelet op de ongeloofwaardigheid van haar asielrelaas, niet aannemelijk heeft gemaakt – die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen.

Door verzoekende partij worden geen concrete elementen bijgebracht die bovenstaande vaststellingen in een ander daglicht plaatsen.

2.2.8. Daar waar verzoekende partij als bijlage bij haar verzoekschrift nog een arbeidsovereenkomst d.d. 13 september 2021 (bijlage 3 van het verzoekschrift), een attest van inburgering d.d. 21 juni 2021 (bijlage 4 van het verzoekschrift) en verschillende opleidingsattesten (bijlage 6 van het verzoekschrift), voegt, wijst de Raad erop dat deze documenten louter betrekking hebben op haar situatie in België. Dit alles is evenwel niet relevant bij de beoordeling van onderhavig verzoek. De Raad gaat in deze enkel na of verzoekende partij al dan niet beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.2.9. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het relaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.10. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er heden in Iran een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.11. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenfinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 5 en 6), en dat verzoekende partij tijdens de persoonlijke onderhouden op het Commissariaat-generaal d.d. 15 januari 2021 en 21 april 2021 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Farsi en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.12. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT